Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

23. september 2020*

Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Ühtne kriisilahendusfond – Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsus 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta – Tühistamishagi – Otsene ja isiklik puutumus – Vastuvõetavus – Olulised menetlusnormid – Otsuse kinnitamine – Põhjendamiskohustus – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele – Õigusvastasuse vastuväide – Kohtuotsuse mõju ajaline piiramine

Kohtuasjas T-411/17,

Landesbank Baden-Württemberg, asukoht Stuttgart (Saksamaa), esindajad: advokaadid H. Berger ja K. Rübsamen,

hageja,

versus

Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), esindajad: advokaadid A. Martin-Ehlers, S. Raes, T. Van Dyck ja A. Kopp,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Steiblytė ja K.-P. Wojcik,

menetlusse astuja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas Ühtse Kriisilahendusnõukogu 11. aprilli 2017. aasta täitevistungil tehtud otsus ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/SRF/2017/05),

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president A. M. Collins, kohtunikud M. Kancheva, R. Barents, J. Passer (ettekandja) ja G. De Baere,

kohtusekretär: ametnik S. Bukšek Tomac,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 12. detsembri 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Käesolev kohtuasi on seotud pangandusliidu teise sambaga, mis puudutab ühtset kriisilahenduskorda, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrusega (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1). Ühtse kriisilahenduskorra loomise eesmärk on tugevdada kriisilahenduse raamistiku integreerimist euroala liikmesriikides ja ühtses järelevalvemehhanismis osaleda soovivates euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides (edaspidi „osalevad liikmesriigid“).

2 Täpsemalt puudutab käesolev kohtuasi ühtset kriisilahendusfondi (edaspidi „kriisilahendusfond“), mis on loodud määruse nr 806/2014 artikli 67 lõikega 1. Kriisilahendusfondi rahastatakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute osamaksetest, mis kogutakse riigi tasandil sama määruse artikli 67 lõike 4 alusel eelkõige *ex ante* osamaksetena. Nimetatud määruse artikli 3 lõike 1 punkti 13 kohaselt tähendab mõiste „krediidiasutus või investeerimisühing“ krediidiasutust või investeerimisühingut, millele laieneb konsolideeritud järelevalve kooskõlas sama määruse artikli 2 punktiga c. Osamaksed kantakse Euroopa Liidu tasandil üle vastavalt osamaksete ühtsesse kriisilahendusfondi ülekandmise ja ühiskasutusse võtmise valitsustevahelisele lepingule, mis allkirjastati 21. mail 2014 Brüsselis (Belgia).

3 Määruse nr 806/2014 artiklis 70 „*Ex ante* osamaksed“ on sätestatud:

„1. Iga krediidiasutuse või investeerimisühingu individuaalne osamaks[e] nõutakse sisse vähemalt kord aastas ning see arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab tema kohustuste summa (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud asutuste kohustuste kogusummast (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused.

2. Igal aastal arvutab kriisilahendusnõukogu pärast konsulteerimist EKP või liikmesriigi pädeva asutusega ja tihedas koostöös liikmesriikide kriisilahendusasutustega individuaalsed osamaksed tagamaks, et kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute tasutavad osamaksed ei ületa 12,5% sihttasemest.

Igal aastal põhineb üksikute asutuste osamaksete arvutamine järgmisel:

a) kindlasummaline osamakse, mis arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab krediidiasutuse või investeerimisühingu kohustuste summa (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused) osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute kohustuste summast kokku (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused), ning

b) riskipõhised osamaksed, mis põhinevad direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõikes 7 sätestatud kriteeriumidel, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning tekitamata moonutusi liikmesriikide pangandussektorite struktuuride vahel.

Kindlasummalise osamakse ja riskipõhise osamakse suhte puhul võetakse arvesse osamaksete tasakaalustatud jaotumist eri liiki pankade vahel.

Punktide a ja b kohaselt arvutatav kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud asutuste tasutavate individuaalsete osamaksete aastane summa ei ületa ühelgi juhul 12,5% sihttasemest.

[…]

6. Kohaldatakse delegeeritud õigusakte, milles määratakse kindlaks osamaksete proportsionaalne korrigeerimine krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiiliga ning mille komisjon on võtnud vastu direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõike 7 alusel.

7. Nõukogu võtab komisjoni ettepaneku alusel ning lõikes 6 osutatud delegeeritud õigusaktide raamistikus vastu rakendusaktid, et määrata kindlaks lõigete 1, 2 ja 3 rakendamise tingimused, eelkõige seoses järgmisega:

a) individuaalsete osamaksete arvutamise metoodika kohaldamine;

b) delegeeritud õigusaktides kindlaks määratud riskitegurite krediidiasutustele ja investeerimisühingutele määramise praktiline kord.“

4 Määrust nr 806/2014 täiendati *ex ante* osamakseid puudutavas osas nõukogu 19. detsembri 2014. aasta rakendusmäärusega (EL) 2015/81, millega määratakse kindlaks määruse nr 806/2014 kohaldamise ühtsed tingimused seoses ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksetega (ELT 2015, L 15, lk 1).

5 Määruses nr 806/2014 ja rakendusmääruses 2015/81 on ka viidatud teatavatele sätetele, mis on kehtestatud kahes muus õigusaktis:

– esiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190);

– teiseks komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

6 Ühtne Kriisilahendusnõukogu (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) loodi liidu asutusena (määruse nr 806/2014 artikkel 42). See koosneb eelkõige täiskogust ja täitevistungist (määruse nr 806/2014 artikli 43 lõige 5). Kriisilahendusnõukogu täitevistung teeb kõik otsused määruse nr 806/2014 rakendamiseks, kui kõnealuse määrusega ei ole sätestatud teisiti (määruse nr 806/2014 artikli 54 lõike 1 punkt b).

Vaidluse taust

7 Hagejaks olev Landesbank Baden-Württemberg on Saksamaal asutatud krediidiasutus. Ta on ühinenud Sparkassen-Finanzgruppe (hoiukassade ühendus, Saksamaa) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemiga (institutional protection scheme, edaspidi „IPS“).

8 Hageja saatis 26. jaanuaril 2017 Saksamaa kriisilahendusasutusele Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (finantsturgude stabiliseerimise föderaalne amet, Saksamaa; edaspidi „FMSA“) oma deklaratsiooni 2017. aasta *ex ante* osamakse arvutamiseks.

9 Kriisilahendusnõukogu täitevistungil määruse nr 806/2014 artikli 54 lõike 1 punkti b ja artikli 70 lõike 2 alusel tehtud 11. aprilli 2017. aasta otsusega kriisilahendusfondi tehtavate 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/SRF/2017/05; edaspidi „vaidlustatud otsus“) otsustati iga krediidiasutuse ja investeerimisühingu, sh hageja 2017. aasta *ex ante* osamakse suurus.

10 FMSA andis hagejale 21. aprilli 2017. aasta osamakse teatega, mille viimane sai kätte 24. aprillil 2017, teada, et kriisilahendusnõukogu määras kindlaks tema 2017. aasta *ex ante* osamakse kriisilahendusfondi ning teatas talle summa, mis tuleb maksta Restrukturierungsfondsile (ümberkorraldusfond, Saksamaa) (edaspidi „osamakse teade“). FMSA lisas osamakse teatele kaks dokumenti, nimelt vaidlustatud otsuse teksti saksakeelse versiooni ilma selles tekstis nimetatud lisata ning dokumendi pealkirjaga „Arvutuskäik (riskiga kaalutud): 2017. aasta *ex ante* osamaksed [kriisilahendusfondi]“ (edaspidi „dokument pealkirjaga „Arvutuskäik““).

Menetlus ja poolte nõuded

11 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 30. juunil 2017.

12 Üldkohtu kantseleisse 29. septembril 2017 esitatud avalduses palus Euroopa Komisjon luba astuda menetlusse kriisilahendusnõukogu nõuete toetuseks.

13 Üldkohtu kaheksanda koja (endine koosseis) president rahuldas komisjoni menetlusse astumise avalduse 13. novembri 2017. aasta otsusega.

14 Üldkohtu kodukorra artikli 28 kohaselt otsustas Üldkohus kaheksanda koja (endine koosseis) ettepanekul anda kohtuasja lahendamiseks laiendatud koosseisule.

15 Menetlust korraldava meetmega, mis võeti 12. veebruaril 2019 kodukorra artikli 89 alusel, palus Üldkohus esimesena kriisilahendusnõukogul esitada esiteks vaidlustatud otsuse originaali täielik koopia, sealhulgas selle otsuse lisa, ja teiseks kõik tema vaheotsused, mille alusel arvutati 2017. aasta *ex ante* osamakse. Teisena palus Üldkohus kriisilahendusnõukogul kirjeldada vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetlust, esitades tõendavad dokumendid. Kolmandana paluti kriisilahendusnõukogul täpsustada seoses tema veebisaidil avaldatud tabeli andmetega, mis puudutavad riskiga korrigeerimise kordaja vahemikke ning mida on mainitud kostja vastuse punktis 154 ja vasturepliigi punktis 102, nende andmete esmakordse avaldamise kuupäeva. Neljandana paluti kriisilahendusnõukogul ära näidata IPS-näitaja kordaja ja riskiga korrigeerimise kordaja väärtused, mida kasutati vaidlustatud otsuses teiste krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, keda on nimetatud hagi lisas A.12.

16 Kriisilahendusnõukogu vastas sellele menetlust korraldavale meetmele 20. märtsi 2019. aasta dokumendiga. Dokumentide esitamise nõude kohta märkis ta sisuliselt, et ta ei saa neid dokumente konfidentsiaalsuse tõttu esitada. Sel põhjusel palus ta Üldkohtul määrata menetlustoiming.

17 Üldkohus kohustas 10. aprilli 2019. aasta määrusega kriisilahendusnõukogu ühelt poolt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 24 esimese lõigu ja teiselt poolt kodukorra artikli 91 punkti b, artikli 92 lõike 3 ja artikli 103 alusel esitama mittekonfidentsiaalses ja konfidentsiaalses versioonis täielikud koopiad vaidlustatud otsuse originaalist, sealhulgas selle otsuse lisast, samuti kõikidest tema tehtud vaheotsustest, mille alusel arvutati 2017. aasta *ex ante* osamakse, ja kõikidest vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetlust puudutavatest tõendavatest dokumentidest ning eespool punktis 15 nimetatud kordajate väärtused.

18 Kriisilahendusnõukogu vastas 10. aprilli 2019. aasta kohtumäärusele 3. mai 2019. aasta dokumendiga. Seoses vaidlustatud otsusega selgitas kriisilahendusnõukogu, et selle lisa võeti vastu XLSX-vormingus. Üldkohtule esitatud dokument oli siiski PDF-vormingus. Vaheotsustega seoses esitas

kriisilahendusnõukogu esiteks otsused 2016. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta ning teiseks otsuste eelnõud ja saatemärkused (*cover notes*). Lõpuks esitas kriisilahendusnõukogu teatavad andmed eespool punktis 15 nimetatud kordajate väärtuste kohta.

19 Kriisilahendusnõukogu eespool punktis 18 viidatud vastuse täiendamiseks tegi Üldkohus 9. septembril 2019 teise määruse menetlustoimingute kohta.

20 Kriisilahendusnõukogu vastas 9. septembri 2019. aasta kohtumäärusele 26. septembri 2019. aasta dokumendiga ja esitas esiteks vaidlustatud otsuse teksti koopia PDF-vormingus ja selle otsuse lisaga seoses USB-mälupulga, mis sisaldas mittekonfidentsiaalses ja konfidentsiaalses versioonis XLSX-vormingus faili. Teiseks esitas kriisilahendusnõukogu mittekonfidentsiaalses ja konfidentsiaalses versioonis 11 dokumenti, milles on kirjeldatud eespool punktis 18 viidatud saatemärkustes sisalduvate või neile lisatud otsuste eelnõude täitevistungil heakskiitmise menetlust. Lõpuks esitas ta anonüümseks muudetud tabeli eespool punktis 15 nimetatud kordajate väärtustega.

21 Pärast kodukorra artikli 103 lõikes 1 ette nähtud hindamist eemaldas Üldkohus 10. oktoobri 2019. aasta määrusega toimikust kõik dokumendid, mille kriisilahendusnõukogu oli esitanud konfidentsiaalses versioonis vastuseks 10. aprilli ja 9. septembri 2019. aasta kohtumäärusele menetlustoimingute kohta, ja tõdes, et eespool punktis 18 viidatud saatemärkuste mittekonfidentsiaalsed versioonid sisaldavad kustutatud lõike, mis on kohtuasja lahendamiseks asjakohased ja ka mittekonfidentsiaalsed. Seetõttu kohustas ta kriisilahendusnõukogu esitama kõnealuste märkuste uued mittekonfidentsiaalsed versioonid.

22 Kriisilahendusnõukogu täitis selle määruse 18. oktoobri 2019. aasta dokumendiga.

23 Hageja ja komisjon esitasid 6. novembri 2019. aasta kirjadega oma seisukohad kriisilahendusnõukogu vastuste kohta 12. veebruari 2019. aasta menetlust korraldavale meetmele, 10. aprilli ja 9. septembri 2019. aasta kohtumäärusele menetlustoimingute kohta ja 10. oktoobri 2019. aasta kohtumäärusele.

24 Hageja palub Üldkohtul sisuliselt:

– tühistada vaidlustatud otsus teda puudutavas osas;

– mõista kohtukulud välja kriisilahendusnõukogult.

25 Kriisilahendusnõukogu palub Üldkohtul sisuliselt:

– jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– teise võimalusena, juhul kui Üldkohus otsustab vaidlustatud otsuse tühistada, lükata tühistamise mõju edasi kuue kuu võrra pärast kohtuotsuse jõustumist;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

26 Komisjon ei esitanud menetlusse astuja seisukohti määratud tähtaja jooksul.

Õiguslik käsitlus

Vastuvõetavus

27 Oma seisukohtades leidis kriisilahendusnõukogu sisuliselt, et hagejal puudub õigus esitada vaidlustatud otsuse tühistamiseks hagi, ja väitis, et see otsus ei puuduta hagejat otseselt ja isiklikult ning tema olukorda saab mõjutada üksnes osamakse teade.

28 3. detsembri 2019. aasta kohtuotsuses Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:1036, punkt 65) leidis Euroopa Kohus sisuliselt, et kuigi kriisilahendusnõukogu nende otsuste adressaadid, mis käsitlevad kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamist, on vastavalt rakendusmääruse 2015/81 artikli 5 lõikele 1 liikmesriikide kriisilahendusasutused, puudutavad need otsused kõnealuseid osamakseid tasuma kohustatud krediidiasutusi ja investeerimisühinguid kahtlemata otseselt ja isiklikult.

29 Sellest tuleneb, et hagejal on õigus esitada hagi vaidlustatud otsuse tühistamiseks; seda tunnistas kriisilahendusnõukogu ka kohtuistungil ja see kanti kohtuistungi protokolli.

30 Mis puudutab kriisilahendusnõukogu argumenti, et hagi on „esitatud otse […] nende määruste ja direktiivide peale, mis puudutavad *ex ante* osamaksete arvutamise süsteemi“, ja tuleb seetõttu jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, siis tuleb märkida, et käesoleva hagiga taotletakse üksnes vaidlustatud otsuse tühistamist. Delegeeritud määruse 2015/63 peale ei ole tühistamisnõuet esitatud, vaid tegemist on üldkohaldatava aktiga, mille vastu hageja esitab õigusvastasuse vastuväite.

31 Sellega seoses tuleb lisada, et ELTL artikli 277 kohaselt võib olenemata ELTL artikli 263 kuuendas lõigus ette nähtud tähtaja möödumisest taotleda iga menetlusosaline kohtuvaidluses, kus arutamisele tuleb liidu institutsiooni, organi või asutuse vastuvõetud üldkohaldatav akt, liidu kohtutelt ELTL artikli 263 teises lõigus esitatud alustel selle õigusakti kohaldamata jätmist.

32 Järelikult, kuna käesolev hagi on esitatud kriisilahendusnõukogu sellise otsuse peale, mis on vastu võetud liidu institutsiooni üldkohaldatava akti alusel, ei saa seda hagi tervikuna või osaliselt vastuvõetamatuks pidada pelgalt seetõttu, et selles hagis taotleb hageja ELTL artikli 277 alusel kõnealuse akti kohaldamata jätmist.

33 Lisaks, kuna väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab üldakt, mille õigusvastasust väidetakse, olema hagi esemeks olevale juhtumile otseselt või kaudselt kohaldatav ning vaidlustatud üksikotsuse ja kõnealuse üldakti vahel peab olema otsene õiguslik seos (vt 17. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Islamic Republic of Iran Shipping Lines jt *vs.* nõukogu, T-14/14 ja T-87/14, EU:T:2017:102, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika), siis piisab märkimisest, et vaidlustatud otsuses on nimetatud delegeeritud määrust 2015/63 – mille artiklite 4–7 ja 9 ning I lisa kohta esitab hageja õigusvastasuse vastuväite (vt allpool punkt 35) – otsuse ühe õigusliku alusena. Peale selle nähtub toimikust, et hageja 2017. aasta *ex ante* osamakse arvutati „riskiga kaalutud“ meetodi kohaselt ja seega just eelkõige delegeeritud määruse 2015/63 eespool viidatud sätteid kohaldades.

34 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et käesolev hagi on vastuvõetav nii osas, mis puudutab vaidlustatud otsuse tühistamise nõuet, kui ka osas, mis puudutab hageja esitatud õigusvastasuse vastuväidet.

Sisulised küsimused

35 Hageja põhjendab oma hagi kuue väitega:

– esiteks on rikutud ELTL artikli 296 teist lõiku ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 lõiget 1 ja lõike 2 punkti c, sest vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud;

– teiseks on rikutud harta artikli 41 lõiget 1 ja lõike 2 punkti a, kuna hagejat ei ole ära kuulatud;

– kolmandaks on rikutud harta artikli 47 lõiget 1, sest vaidlustatud otsus ei ole kontrollitav;

– neljandaks on rikutud direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punkti h, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1) artikli 113 lõiget 7, delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 5 esimest lauset, harta artikleid 16 ja 20 ning proportsionaalsuse põhimõtet, kuna kohaldati IPS-näitaja kordajat;

– viiendaks on rikutud harta artiklit 16 ja proportsionaalsuse põhimõtet, sest kohaldatud on riskiga korrigeerimise kordajat;

– kuuendaks on delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 4–7 ja 9 ning selle määruse I lisa õigusvastased.

36 Kõigepealt tuleb analüüsida oluliste menetlusnormide rikkumisest tulenevat avalikul huvil põhinevat väidet, mille liidu kohus peab tõstatama omal algatusel (vt selle kohta 2. aprilli 1998. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 67; 30. märtsi 2000. aasta kohtuotsus VBA *vs*. Florimex jt, C-265/97 P, EU:C:2000:170, punkt 114; 6. märtsi 2003. aasta kohtuotsus Westdeutsche Landesbank Girozentrale ja Land Nordrhein-Westfalen *vs*. komisjon, T-228/99 ja T-233/99, EU:T:2003:57, punkt 143, ja 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Banco Cooperativo Español *vs*. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 70 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Oluliste menetlusnormide rikkumine hõlmab eelkõige õigusakti kinnitamata jätmist (vt selle kohta 15. juuni 1994. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. BASF jt, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punktid 75 ja 76, ja 6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punktid 40 ja 41) ja põhjenduse puudumist või ebapiisavust (vt 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus Hispaania *vs*. komisjon, C-279/16 P, ei avaldata, EU:C:2017:461, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika), kusjuures viimast küsimust käsitleb hagi esimene väide, mida tuleb analüüsida koos kolmanda ja kuuenda väitega.

Vaidlustatud otsuse kinnitamine

38 Olgu meenutatud, et kuna intellektuaalne ja formaalne element moodustavad lahutamatu terviku, on akti kirjalik sõnastus selle vastu võtnud asutuse tahte vajalik väljendus (15. juuni 1994. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. BASF jt, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkt 70; 6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 38, ja 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Banco Cooperativo Español *vs*. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 74).

39 Akti kinnitamise eesmärk on tagada õiguskindlus, kinnistades akti andja poolt vastu võetud teksti, ning see on oluline menetlusnorm (15. juuni 1994. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. BASF jt, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punktid 75 ja 76; 6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punktid 40 ja 41, ning 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Banco Cooperativo Español *vs*. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 75).

40 Samuti on leitud, et olulise menetlusnormi rikkumiseks piisab sellest, et akti ei ole kinnitatud, ilma et oleks vaja tõendada ka seda, et akti puhul esineb mõni muu puudus või et kinnitamata jätmine põhjustas kahju isikule, kes sellele tugineb (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 42, ja 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Banco Cooperativo Español *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 76).

41 Kinnitamise vorminõude täitmise ja seega akti kindluse kontrollimine on mis tahes muu kontrolli nagu akti andja pädevuse, kollegiaalsuspõhimõtte järgimise või aktide põhjendamise kohustuse täitmise kontrollimise eeltingimus (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 46, ja 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Banco Cooperativo Español *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 77).

42 Kui liidu kohus tuvastab talle esitatud akti analüüsimisel, et akti ei ole nõuetekohaselt kinnitatud, peab ta omal algatusel tõstatama väite, et rikutud on olulist menetlusnormi, mis seisneb nõuetekohase kinnituse puudumises, ja järelikult sellise puudusega akti tühistama (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 51, ja 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Banco Cooperativo Español *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 78).

43 Selles suhtes ei ole erilist tähtsust sellel, et kinnituse puudumine ei põhjustanud ühelegi vaidluse poolele kahju. Nimelt on aktide kinnitamine ELTL artikli 263 tähenduses oluline menetlusnorm, mis on esmavajalik õiguskindluse tagamiseks ja mille rikkumine toob kaasa vigase akti tühistamise, ilma et oleks vaja kindlaks teha sellise kahju esinemine (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 52, ja 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Banco Cooperativo Español *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-323/16, EU:T:2019:822, punkt 79; vt selle kohta ka 8. septembri 2016. aasta kohtuotsus Goldfish jt *vs.* komisjon, T-54/14, EU:T:2016:455, punkt 47).

44 Käesolevas asjas märgib kriisilahendusnõukogu oma vastuses 12. veebruaril 2019 võetud menetlust korraldavale meetmele, et vaidlustatud otsus võeti vastu kirjalikus menetluses vastavalt kriisilahendusnõukogu täiskogu poolt 29. aprillil 2015 vastu võetud kriisilahendusnõukogu täitevistungi kodukorra (SRB/PS/2015/8) artikli 7 lõikele 5 ja artiklile 9, kusjuures kirjaliku menetluse alustamiseks saadeti kriisilahendusnõukogu täitevistungi liikmetele e-kirjaga dokumendid, mille hulgas olid muu hulgas DOC-vormingus dokument vaidlustatud otsuse teksti eelnõuga ja XLSX-vormingus dokument selle lisa eelnõuga, millele on vaidlustatud otsuse tekstis viidatud.

45 Sellega seoses ilmneb kriisilahendusnõukogu vastusest 10. aprilli 2019. aasta kohtumäärusele, et 11. aprillil 2017, pärast seda, kui täitevistungi kõik liikmed olid eespool punktis 44 viidatud kaks dokumenti menetluse käigus muudetud sõnastuses samuti e-kirjade teel heaks kiitnud, printis kriisilahendusnõukogu sekretariaat DOC-vormingus dokumendi (vaidlustatud otsuse tekst ilma selle lisata) ning kriisilahendusnõukogu esimees allkirjastas selle dokumendi ja samuti toimikuga seotud kaaskirja. Kõnealuse dokumendi allkirjastatud versiooni säilitatakse kriisilahendusnõukogu ruumides.

46 Oma vastuses 10. aprilli 2019. aasta kohtumäärusele esitas kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse teksti allkirjastatud versiooni koopia ja ka koopia kõnealusest kaaskirjast.

47 Tuleb siiski tõdeda, et kriisilahendusnõukogu ei ole esitanud ühtegi tõendit vaidlustatud otsuse lisa kinnitamise kohta, kusjuures see lisa on XLSX-vormingus digitaalne dokument, mis sisaldab *ex ante* osamaksete summasid ja kujutab endast seega selle otsuse olulist osa.

48 Nimelt ei esitanud kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse lisa ühtegi versiooni, millel oleks digitaalne allkiri, kuigi nimetatud lisa ei ole mingil viisil vaidlustatud otsuse tekstiga lahutamatult seotud.

49 Mis puudutab eespool punktis 45 viidatud kaaskirja, millel esinev märge „Attachment(s): 2“ (lisa(d): 2) peaks teoreetiliselt tähendama, et kui kriisilahendusnõukogu esimees sellele oma käega alla kirjutas, oli sellele kaaskirjale lisatud kaks dokumenti, st vaidlustatud otsuse tekst ja lisa prinditud versioon, siis tuleb tõdeda, et tegelikult ei tõenda see kaaskiri kahe lisatud dokumendi, mida ei ole pealegi isegi identifitseeritud, olemasolu.

50 Lisaks märkis kriisilahendusnõukogu kohtuistungil, et ta ei ole printinud lisa, mis, nagu juba märgitud, on XLSX-vormingus, seega digitaalne dokument. Järelikult sai selle dokumendi allkiri olla üksnes digitaalne ja see ei saanud seega olla paberkandjal koostatud kaaskirjale füüsiliselt lisatud.

51 Kriisilahendusnõukogu mainib allkirjastamist ainult vaidlustatud otsuse tekstiga seoses. Kriisilahendusnõukogu ei tõenda, et selle lisa allkirjastas kriisilahendusnõukogu esimees digitaalselt.

52 Mis puudutab argumenti, mille kriisilahendusnõukogu kohtuistungil esitas ja mille kohaselt oli lisa kaaskirja allkirjastamise ajal kättesaadav dokumentide süsteemis nimega ARES (Advanced Records System), siis tuleb tõdeda, et see argument on uus ja seetõttu vastuvõetamatu ning igal juhul tõendamata.

53 Sellega seoses tuleb märkida, et kaaskiri ei sisalda midagi, mis seda väidet tõendaks ja veel vähem sisaldab see midagi sellist, mis võimaldaks tuvastada lahutamatu seose kaaskirja, millele kriisilahendusnõukogu esimees on oma käega alla kirjutanud, ja ARESes väidetavalt oleva dokumendi vahel, mis vastaks vaidlustatud otsuse lisale, nagu see Üldkohtule esitati.

54 Lõppkokkuvõttes ei saa omakäeline allkiri kaaskirjal, milles on mainitud kahte lisatud dokumenti neid identifitseerimata, ja mis ei ole lisaks nende dokumentidega lahutamatult seotud, ja hoolimata sellest, et tegelikult oli sellel kaaskirjal ainult üks lisatud dokument, kinnitada teist dokumenti, st väidetavalt ARESes sisalduvat XLSX-vormingus lisa.

55 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et vaidlustatud otsuse kinnitamise nõue ei ole täidetud.

56 Üldkohus peab korrakohase õigusemõistmise huvides vajalikuks võtta seisukoht ka esimese väite kohta, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist; kolmanda väite kohta, mille kohaselt on rikutud hageja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, ning kuuenda väite kohta, mis puudutab delegeeritud määruse 2015/63 teatavate sätete õigusvastasust, kusjuures neid erinevaid väiteid käsitletakse koos.

Esimene, kolmas ja kuues väide, mis koos käsitletuna puudutavad põhjendamiskohustuse ja õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele rikkumist ning delegeeritud määruse 2015/63 õigusvastasuse vastuväidet

– *Poolte argumendid*

57 Hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu rikkus põhjendamiskohustust ja hageja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, sest ta ei põhjendanud vaidlustatud otsust piisavalt.

58 Hageja väidab, et kohtupraktika kohaselt on maksu tasumist nõudev otsus kohtuliku kontrolli jaoks nõutava põhjalikkusega põhjendatud siis, kui see sisaldab täpset ja üksikasjalikku arvestust selle nõude elementide kohta, mille täitedokumenti ta endast kujutab.

59 Käesolevas asjas on põhjendamisele esitatavad nõuded ka kõrgemad riskiga korrigeerimise keerulisuse, kohaldatava finantskoormuse olulisuse ja kriisilahendusnõukogul oleva kaalutlusruumi tõttu.

60 Hageja väitel ei sisalda aga ükski hagejale osamakse teate lisas esitatud dokument andmeid, mida tal on vaja tema osamakse arvutamise õigsuse kontrollimiseks nii aasta baasosamakse arvutamise kui ka selle osamakse riskiga korrigeerimise osas.

61 Ainult konkreetselt hagejat puudutavate andmete esitamine ei ole ilmselgelt piisav.

62 Hageja lisab, et kriisilahendusnõukogu ei saa õigustada põhjendamiskohustuse täitmata jätmist kohustusega hoida konfidentsiaalsena teisi krediidiasutusi ja investeerimisühinguid puudutavaid andmeid, mis on arvutuse kontrollimiseks vältimatult vajalikud. Ta viitab direktiivi 2014/59 artikli 84 lõikele 3 ja määruse nr 575/2013 artiklis 431 ja sellele järgnevates artiklites ette nähtud krediidiasutuste avalikustamiskohustusele.

63 Hageja väitel rikkus kriisilahendusnõukogu seega põhjendamiskohustust olulisel määral ja mitmel viisil, millega peaks kaasnema vaidlustatud otsuse tühistamine. Esitatud põhjendus ei võimalda krediidiasutustel ja investeerimisühingutel ning FMSA-l osamakse arvutamist üle vaadata ega kontrollida. Isegi Üldkohtul on võimatu vaidlustatud otsust kontrollida ja järelikult ka endal põhjendamiskohustust täita. Üldkohtu tehtav otsus rikuks vältimatult harta artikli 47 teise lõiguga tagatud õigust õiglasele kohtumenetlusele.

64 Hageja väitel on põhjendamiskohustuse rikkumiste tõttu võimalik, et esinevad sisulised puudused, mida ei saa just täieliku põhjenduse puudumise tõttu tuvastada.

65 Samadel põhjustel on kriisilahendusnõukogu rikkunud ka hageja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Nimelt, kuna vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud, siis ei saa Üldkohus veenduda selles, et see otsus põhineb piisavalt kindlal faktilisel alusel, ega isegi mitte hinnata vaidlusaluse osamakse arvutamise aluseks olevate andmete, väärtuste ning etappide abstraktset tõenäosust.

66 Lõpuks väidab hageja ELTL artiklile 277 viidates, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada ka sel põhjusel, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 4–7 ja 9 ning selle I lisa on ise vastuolus tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttega, sest nendega luuakse osamaksete kindlaksmääramise kompleksne süsteem, mille tunnusteks on mitmes küsimuses esinev kaalutlusruum ja täielik läbipaistmatus ning mille kohaldamisel ei ole kriisilahendusnõukogul võimalik esitada kontrollitavat põhjendust krediidiasutustele ja investeerimisühingutele individuaalselt määratavate kohustuste kohta.

67 Kriisilahendusnõukogu, keda põhiosas toetab komisjon, vaidleb nendele argumentidele vastu.

68 Kõigepealt väidab kriisilahendusnõukogu, et vaidlustatud otsuse põhjendus on arvutamise põhjuste mõistmiseks piisav nii liikmesriikide kriisilahendusasutustele kui ka üldiselt.

69 Seejärel toob kriisilahendusnõukogu esile mitu kontekstiga seotud asjaolu, mis tema arvates võivad mõjutada põhjendamiskohustuse ulatust.

70 Esiteks olid nii FMSA kui ka krediidiasutused ja investeerimisühingud kaasatud *ex ante* osamaksete arvutamise protsessi.

71 Teiseks on *ex ante* osamaksete arvutamise metoodika selgelt esitatud kohaldatavates õigusnormides, eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 70 lõigetes 1 ja 2 ning delegeeritud määruse 2015/63 2. jaos ja I lisas.

72 Kolmandaks tuleneb kohtupraktikast, et väljakujunenud otsustuspraktikaga kooskõlas olevat otsust võib põhjendada kokkuvõtlikult, eelkõige viitega nimetatud praktikale.

73 Peale selle väidab kriisilahendusnõukogu, et hageja suhtes esinev põhjendamiskohustus ei ole vastupidi hageja väidetele sellise ulatusega, et see peab võimaldama hagejal täpselt hinnata, kas arvutused on õiged või mitte. See on tuletatav liidu teiste õigusvaldkondadega, nimelt konkurentsiõiguse valdkonnaga seotud kohtupraktikast.

74 Selles kontekstis toob kriisilahendusnõukogu esile asjaolu, et (ligikaudu) 3500 krediidiasutuse ja investeerimisühingu *ex ante* osamaksed on omavahel seotud, kuna kõigi osamaksete summa peab vastama aasta sihttasemele, ning järelikult ei põhine hageja osamakse ainult tema esitatud andmetel, vaid samuti 3500 muu krediidiasutuse ja investeerimisühingu andmetel, mis on seotud nende ettevõtjate tegevuse spetsiifikaga, nende kohustuste ja riskidega, mida kriisilahendusnõukogu hindab vaidlustatud otsuse raames krediidiasutusi ja investeerimisühinguid kategoriseerides. Need andmed on konfidentsiaalsed. Põhjendamiskohustust tuleb seega kaaluda kriisilahendusnõukogul lasuva kohustusega kaitsta kõigi asjasse puutuvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute ametisaladust.

75 Lisaks tuleneb kohtupraktikast, et põhjendamiskohustuse ulatust võib piirata ka liidu või selle liikmesriikide julgeolekut või nende rahvusvaheliste suhete korraldamist puudutavate ülekaalukate kaalutluste tõttu.

76 Lõpuks läheks see, kui osalevate liikmesriikide kõigi krediidiasutuste ja investeerimisühingute kogu konfidentsiaalset teavet jagataks iga kriisilahendusasutusega, kaugemale rakendusmääruse 2015/81 artikli 5 lõikega 1 nõutust.

77 Seega on vaidlustatud otsuse põhjendamisel valitud detailsuse tase kriisilahendusnõukogu arvates piisav.

78 Seoses hageja seisukohaga, et õigus tõhusale kohtulikule kaitsele eeldab, et Üldkohus peab saama osamakse üle arvutada, väidab kriisilahendusnõukogu, et see õiguspärasuse kontrolli tõlgendus on liiga lai ega vasta selles valdkonnas olemasolevale kohtupraktikale. Nimelt tuleb õigust tõhusale kohtulikule kaitsele hinnata määrusega nr 806/2014 ja rakendusmäärusega 2015/81 kehtestatud institutsioonidevahelise tasakaalu kontekstis. *Ex ante* osamaksete arvutamine on kriisilahendusnõukogu ülesanne. Järelikult ei peaks Üldkohtu roll olema asendada kriisilahendusnõukogu otsus enda otsusega nii, et ta arvutab osamakse üle. Käesolevas kohtuasjas saab Üldkohus kontrollida vaidlustatud otsuse õiguspärasust asjakohast õiguslikku raamistikku arvestades. Järelikult ei ole hageja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele rikutud.

79 Sellest olenemata võib Üldkohus oma kontrolli raames nõuda selle kontrolli jaoks asjakohaste andmete või tõendite esitamist, kaaludes seejuures konfidentsiaalsuse tagamist vajadusega tagada piisavas ulatuses õigus tõhusale kohtulikule kaitsele; sellega saab kompenseerida osa andmete võimalikku puudumist, mis ohustab õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

80 Samadel põhjustel on delegeeritud määruse 2015/63 sätteid puudutav hageja õigusvastasuse vastuväide põhjendamatu.

81 Igal juhul on 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutus põhimõtteliselt jätkuvalt kehtiv, kuna hageja ei ole esitanud ühtegi tõendit väidetava vea kohta nende arvutamisel. Järelikult puudub hagejal vaidlustatud otsuse tühistamiseks õigustatud huvi.

82 Üldkohtu kohtuistungil esitatud küsimusele vastates täpsustas kriisilahendusnõukogu, et direktiivi 2014/59 artikli 84 lõikes 3, millele hageja viitas (vt eespool punkt 62), ja määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 1 ette nähtud võimalus avalikustada konfidentsiaalset teavet kokkuvõtlikult või selliselt, et ettevõtjaid ei ole võimalik kindlaks teha, ei ole käesoleval juhul mõeldav. Kriisilahendusnõukogu esitas enda sõnul hagejale teavet niisuguses maksimaalses ulatuses, nagu olemasolev süsteem võimaldab.

– Üldkohtu hinnang

83 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab põhjendus, mida nõutakse ELTL artiklis 296, olema kohandatud asjasse puutuva õigusakti laadiga ning sellest peab selgelt ja üheselt mõistetavalt ilmnema õigusakti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik selliselt, et huvitatud isikutel oleks võimalik mõista võetud meetme põhjendusi ja pädeval kohtul oleks võimalik teostada kontrolli (vt 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Comunidad Autónoma de Galicia ja Retegal *vs.* komisjon, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).

84 Põhjendamise nõude hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, toodud põhjenduste laadi ning huvi, mis võib olla selgituste saamiseks akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab. Ei ole nõutud, et põhjendustes oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna seda, kas akti põhjendused vastavad ELTL artiklis 296 sätestatud nõuetele, tuleb hinnata nii selle sõnastusest kui ka kontekstist ja kõikidest asjaomast valdkonda reguleerivatest õigusnormidest lähtudes (vt 7. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Acino *vs.* komisjon, T-539/10, ei avaldata, EU:T:2013:110, punkt 124 ja seal viidatud kohtupraktika).

85 Akti põhjendus peab olema ka loogiline ja eelkõige ilma sisemise vastuoluta, mis takistab akti aluseks olevate põhjuste õiget mõistmist (vt 15. juuli 2015. aasta kohtuotsus Pilkington Group jt *vs.* komisjon, T-462/12, EU:T:2015:508, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).

86 Lisaks on põhjendamiskohustus ja põhiõigus tõhusale kohtulikule kaitsele tihedalt seotud (kohtujurist Kokott'i ettepanek kohtuasjas Housieaux, C-186/04, EU:C:2005:70, punkt 32).

87 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab harta artikliga 47 tagatud kohtuliku kontrolli tõhusus, et huvitatud isikul oleks võimalik teada vaidlustatud otsuse aluseks olevaid põhjusi nii selleks, et ta saaks kaitsta oma õigusi parimatel võimalikel tingimustel ja otsustada täielikult informeerituna, kas on otstarbekas pöörduda pädevasse kohtusse, kui ka selleks, et täielikult võimaldada viimati nimetatud kohtul kontrollida käsitletava otsuse seaduslikkust, sest selline kohustus on tal EL toimimise lepingust tulenevalt (vt selle kohta 9. novembri 2017. aasta kohtuotsus LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 13. märtsi 2019. aasta kohtuotsus AlzChem *vs.* komisjon, C-666/17 P, ei avaldata, EU:C:2019:196, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).

88 Kõigepealt tuleb märkida, et kuigi määrusega nr 806/2014 ja rakendusmäärusega 2015/81 loodud süsteemis tehakse *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise otsused teatavaks liikmesriikide kriisilahendusasutustele, puudutavad need otsused neid osamakseid tasuma kohustatud krediidiasutusi ja investeerimisühinguid, sh hagejat isiklikult ja otseselt (vt eespool punkt 28).

89 Seega tuleb huvi, mis neil krediidiasutustel ja investeerimisühingutel võib selgituste saamiseks olla, samuti arvesse võtta, kui hinnatakse asjaomaste otsuste põhjendamise kohustuse ulatust (28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Hypo Vorarlberg Bank *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 176, ning 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Portigon *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 164).

90 Lisaks arvutab ja määrab *ex ante* osamaksed kindlaks kriisilahendusnõukogu. Tema otsused nende osamaksete arvutuse kohta on adresseeritud vaid liikmesriikide kriisilahendusasutustele (rakendusmääruse 2015/81 artikli 5 lõige 1) ning kriisilahendusasutused peavad need edastama krediidiasutustele ja investeerimisühingutele (rakendusmääruse 2015/81 artikli 5 lõige 2) ning osamaksed nende otsuste alusel krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt sisse nõudma (määruse nr 806/2014 artikli 67 lõige 4) (28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Hypo Vorarlberg Bank *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 204, ning 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Portigon *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 179).

91 Seega kui kriisilahendusnõukogu tegutseb määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 alusel, võtab ta vastu lõplikud otsused, mis puudutavad krediidiasutusi ja investeerimisühinguid isiklikult ja otseselt (28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Hypo Vorarlberg Bank *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 205, ning 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Portigon *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 180).

92 Järelikult peab need otsused teinud kriisilahendusnõukogu neid põhjendama. Seda kohustust ei saa delegeerida liikmesriikide kriisilahendusasutustele ja viimased ei saa seda rikkumist ka heastada, sest vastasel juhul eiratakse kriisilahendusnõukogu staatust nende otsuste tegijana ja tema sellest tulenevat vastutust, ning kriisilahendusasutuste mitmekesisust arvestades võidakse tekitada oht, et krediidiasutusi ja investeerimisühinguid koheldakse kriisilahendusnõukogu otsuste põhjendamist puudutavas osas ebavõrdselt (28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Hypo Vorarlberg Bank *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 206, ning 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Portigon *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 181).

93 Mis puudutab käesolevas asjas vaidlustatud otsuse teksti, siis viidatakse volitustes õiguslike alustena määrusele nr 806/2014, direktiivile 2014/59, rakendusmäärusele 2015/81, delegeeritud määrusele 2015/63 ja eespool punktis 2 nimetatud valitsustevahelisele lepingule ning need sisaldavad rida viiteid sellele, et arvesse on võetud 2015. ja 2016. aasta eest kogutud *ex ante* osamakseid. Edasi tulevad vaidlustatud otsuse peamine osa („[kriisilahendusnõukogu kiidab oma täitevistungil] heaks kriisilahendusfondi 2017. aasta eest tehtavad *ex ante* osamaksed lisas toodud suuruses“) ja üksteist punkti, milles on üldiselt kirjeldatud *ex ante* osamaksete arvutamise menetlust. Lõpuks on punktis 12 täpsustatud, et „[vaidlustatud otsus] jõustub selle vastuvõtmise päeval“.

94 Vaidlustatud otsuse lisa, mille kriisilahendusnõukogu esitas vastuseks 9. septembri 2019. aasta kohtumäärusele, sisaldab tabelit, milles on iga asjasse puutuva krediidiasutuse või investeerimisühingu kohta märgitud osalev liikmesriik, kus krediidiasutus või investeerimisühing on saanud oma tegevusloa; millist meetodit on kasutatud 2017. aasta *ex ante* osamakse „Euroopa“ osa arvutamiseks; osamakse suurus ja tulbas pealkirjaga „Risk Adjustment Factor (EA)“ tema suhtes kohaldatud riskiga korrigeerimise Euroopa kordaja suurus (vt delegeeritud määruse 2015/63 artikkel 9 ja rakendusmääruse 2015/81 artikli 8 lõike 1 punkt b).

95 Vaidlust ei ole selles, et vaidlustatud otsus ei sisalda lisaks selle tekstis sisalduvatele üldistele selgitustele peaaegu ühtegi asjaolu hageja osamakse arvutamise kohta. Nimelt on selles otsuses esitatud üksnes see, millise meetodiga arvutati tema osamakse Euroopa osa ja kui suurt riskiga korrigeerimise kordajat tema suhtes seejuures kohaldati.

96 Olgu lisatud, et rakendusmääruse 2015/81 artikli 8 lõike 1 punktist b tuleneb, et kriisilahendusnõukogu poolt 2017. aasta osamakse arvutamisel moodustas Euroopa konteksti arvestav osa ainult 60% osamakse arvutusest, samas kui liikmesriigi osa oli 40%.

97 Mis puudutab dokumenti „Arvutuskäik“ (vt eespool punkt 10) – eeldades, et see pärineb tõepoolest kriisilahendusnõukogult, nagu viimane kohtuistungil väitis –, siis tuleb tõdeda, et kuigi selles on lisaks eespool punktis 94 mainitud elementidele välja toodud see, millise meetodiga on arvutatud osamakse „liikmesriigi“ osa, ja kui suur on liikmesriigi riskiga korrigeerimise kordaja ning samuti muud arvutamise elemendid, ei sisalda see aga ühtegi elementi, millest piisaks, et kontrollida osamakse õigsust.

98 Eelkõige ei sisalda see dokument ühtegi elementi (ligikaudu) 3500 muu krediidiasutuse ja investeerimisühingu osamakse arvutamise kohta, kuigi eeskätt delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–7 ja 9 kohaselt eeldab hageja osamakse arvutamine esiteks seda, et tema kohustuste summat (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused) käsitletakse proportsionaalselt kõigi teiste

krediidiasutuste ja investeerimisühingute kohustuste kogusummaga (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused), ning teiseks, et tema riskiprofiili hinnatakse võrreldes teiste krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiilidega vastavalt ette nähtud näitajatele.

99 Nende andmete puudumise põhjendamiseks väidab kriisilahendusnõukogu sisuliselt, et teisi krediidiasutusi ja investeerimisühinguid puudutavad andmed on konfidentsiaalsed.

100 Üldkohus ei vaidle vastu (ligikaudu) 3500 muu asutuse andmete konfidentsiaalsusele, kuid märgib, et kuna hageja osamakse arvutamine toimub vastastikuses sõltuvuses nendest andmetest, siis on see olemuslikult läbipaistmatu.

101 Hageja võib tõepoolest analüüsida *ex ante* osamakse arvutamise meetodit, nagu see on õigusnormides kindlaks määratud ja vaidlustatud otsuse tekstis esitatud. Ta võib vajaduse korral vaidlustada nende teatud aspekte ja nende kohaldamist tema suhtes, näiteks kriisilahendusnõukogu poolt tema andmete hindamist delegeeritud määruse 2015/63 artikli 5 lõike 1 alusel.

102 Kuid neid suunatud vaidlustamisi arvestamata jättes peab nentima, et kuna hageja osamakse arvutatakse vastastikuses sõltuvuses teiste andmetega ja alustel, mille kohta infot ei anta, siis kahjustab see arvutamismeetod tema võimalust vaidlustatud otsust tulemuslikult vaidlustada.

103 Neid kaalutlusi kinnitab kriisilahendusnõukogu muu hulgas oma vastuses neljandale ja viiendale väitele. Nendes väidetes vaidleb hageja vastu tema osamakse arvutamise konkreetsetele elementidele, viidates eelkõige oma väidetavalt heale riskiprofiilile, mis nähtub võrdlusest, mida ta tegi enda finantsandmeid teiste krediidiasutuste ja investeerimisühingute andmetega võrreldes. Kriisilahendusnõukogu selle võrdlusega ei nõustu, väites, et see ei ole võrdväärne ammendava analüüsiga, mille ta õigusnormide kohaselt tegi. Samas saab Üldkohus seoses kriisilahendusnõukogu selle vastusega üksnes tõdeda, et hagejal on tõepoolest võimatu tutvuda täpsete ja ammendavate andmetega, mis võimaldaksid tal sellist analüüsi teha.

104 Lisaks, kuna kriisilahendusnõukogu rõhutab oma vastuses viiendale väitele asjaolu, et riskiga korrigeerimise kordaja summad, mida hageja suhtes kohaldati, „jäävad delegeeritud määruse [2015/63] artikli 9 lõikega 3 ette nähtud piiridesse, nimelt vahemikku 0,8 ja 1,5“, siis tuleb märkida, et see ei lahenda hageja probleeme. Nendeks probleemideks ei ole selle väljaselgitamine, kas kordaja jääb eespool viidatud piiridesse – mida esitatud põhjenduse põhjal võib järeldada –, vaid kas see kordaja ei ole neis piirides vigane, arvestades, et vastavalt dokumendis „Arvutuskäik“ märgitule esineb eespool viidatud sättes ette nähtud vahemiku osas seoses hageja osamakse suurusega [*konfidentsiaalne*] erinevus[1].

105 Kriisilahendusnõukogu veebisaidil avaldatud tabel, mida ta ka oma vastuses viiendale väitele mainib, ei too selles osas selgust. See tabel sisaldab nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute arvu, kelle suhtes kohaldati euroala kontekstis riskiga korrigeerimise kordajat sellistes suurustes, mis jäävad vahemikku 0,8 ja 0,9; vahemikku 0,9 ja 1 jne kuni vahemikuni 1,4 ja 1,5. Nagu vaidlustatud otsuse lisa, nii annab ka see tabel ainult osalist teavet *ex ante* osamakse arvutamise kohta, sest see puudutab ainult riskiga korrigeerimise kordajat Euroopa kontekstis. See tabel – mis avaldati pealegi pärast käesoleva hagi esitamist – ei võimalda kontrollida selle kordaja arvutamise õigsust hageja puhul ega järelikult ka tema osamakse õigsust.

106 Pealegi ei vaidle kriisilahendusnõukogu vastu sellele, et selline krediidiasutus nagu hageja ei saa täpselt teada, miks tema osamakse võrreldes eelmise aastaga suureneb, väheneb või jääb samaks, kuna need muutused või muutumatuna püsimine tulenevad suhtelisest positsioonist, millest hageja ei ole juba

1 Konfidentsiaalsed andmed on kustutatud.

selle määratluse tõttu teadlik. Krediidiasutuse või investeerimisühingu osamakset võidakse seega suurendada, kuigi tema enda riskiprofiil on alanenud, ja vastupidi, ilma et ta saaks tutvuda vastavate tõenditega, kuna tegemist on konfidentsiaalsete dokumentidega.

107 ELTL artiklist 296 tuleneb aga, et õigusaktid peavad olema põhjendatud, ning kohtupraktika kohaselt laieneb põhjendamiskohustus kõigile aktidele, mille peale saab esitada tühistamishagi (1. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. nõukogu, C-370/07, EU:C:2009:590, punkt 42).

108 Lisaks tuleneb kohtupraktikast, et puudulikku põhjendamist ei saa õigustada ametisaladuse hoidmise kohustusega. Ärisaladuse hoidmise kohustust ei saa tõlgendada nii laialt, et põhjendamiskohustus kaotab oma põhisisu (vt selle kohta 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Club Hotel Loutraki jt *vs*. komisjon, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

109 Käesolevas asjas ei võimalda hagejale esitatud põhjendus tal kontrollida tema osamakse suurust, kuigi see on teda puudutavas osas vaidlustatud otsuse peamine osa. Selle põhjendusega asetatakse hageja olukorda, milles tal ei ole võimalik teada, kas see osamakse summa arvutati nõuetekohaselt või peab ta selle vaidlustama Üldkohtus, ilma et ta siiski saaks – kuigi tal on seda hagis vaja – selle summa osas esile tuua vaidlustatud otsuse vaidlustatavad osad, sõnastada sellekohased väited ning esitada tõendid, milleks võivad olla veenvad kaudsed tõendid, mis kinnitavad tema väidete põhjendatust (vt selle kohta 8. detsembri 2011. aasta kohtuotsus KME Germany jt *vs*. komisjon, C-389/10 P, EU:C:2011:816, punkt 132).

110 Sellest järeldub, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud põhjendamiskohustust.

111 Seda järeldust ei sea kahtluse alla kriisilahendusnõukogu muud argumendid.

112 Mis puudutab viidet hageja osalemisele otsustusprotsessis, siis tuleb märkida, et see osalemine piirdub sellega, et krediidiasutus või investeerimisühing annab kriisilahendusnõukogule teavet delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 kohaselt ja vastavalt kriisilahendusnõukogu poolt rakendusmääruse 2015/81 artikli 6 alusel kehtestatud andmevormingutele ja esitusviisidele. See osalemine ei anna krediidiasutusele või investeerimisühingule ühtegi vahendit tema osamakse õigsuse kontrollimiseks.

113 Sama kehtib eespool punktides 101 ja 102 märgitud põhjustel ka kriisilahendusnõukogu märgitud asjaolu kohta, et arvutusmeetod on kohaldatavates õigusnormides esitatud.

114 Mis puudutab kriisilahendusnõukogu argumenti, mis põhineb kohtupraktikal, mis käsitleb väljakujunenud otsustuspraktikaga kooskõlas olevaid otsuseid, mida võib põhjendada kokkuvõtlikult, siis tuleb märkida järgmist.

115 See kohtupraktika ei ole asjakohane, kuna see ei puuduta käesolevas asjas kõne all olevat küsimust andmete kustutamise kohta nende konfidentsiaalsuse tõttu.

116 Pealegi, kuna toimikust nähtub, et kriisilahendusnõukogu kasutab selleks, et arvutada *ex ante* osamakseid ja võtta vastu nende osamaksete kohta otsuseid, infotehnoloogiat (XLSX-failid, e-kirjad), mis võimaldab suure hulga teabe lihtsat ja kiiret vormistamist ning levitamist, siis ei saa väita, et käesoleval juhul oleksid kohaldatavad materiaalsed, tehnilised või tähtajaga seotud kaalutlused, mida vahel kokkuvõtliku põhjenduse õigustamiseks esitatakse.

117 Lõpuks ei saa käesoleval juhul kindlasti olla tegemist väljakujunenud otsustuspraktikaga. Nagu hageja märgib, määras kriisilahendusnõukogu 2017. aastal alles teist korda kindlaks kriisilahendusfondi tehtavad *ex ante* osamaksed. Lisaks tühistati kriisilahendusnõukogu otsus, millega määrati kindlaks kriisilahendusfondi tehtavad *ex ante* osamaksed 2016. aasta eest (28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Banco Cooperativo Español *vs*. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-323/16, EU:T:2019:822; 28. novembri

2019. aasta kohtuotsus Hypo Vorarlberg Bank *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823, ning 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Portigon *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-365/16, EU:T:2019:824).

118 Mis puudutab argumenti, mis põhineb konkurentsiõiguse valdkonnas põhjendamist käsitleval kohtupraktikal, siis tuleneb tõepoolest selles valdkonnas väljakujunenud kohtupraktikast, et põhjendamiskohustus ei pane komisjonile kohustust esitada oma otsuses trahvide arvutamise meetodiga seotud arvandmed (vt 5. juuni 2012. aasta kohtuotsus Imperial Chemical Industries *vs.* komisjon, T-214/06, EU:T:2012:275, punkt 100 ja seal viidatud kohtupraktika).

119 Siiski tuleb rõhutada, et selle kohtupraktika kohaselt on trahvid komisjoni konkurentsipoliitika üks instrument ja komisjonil peab olema kaalutlusruum nende summade kindlaksmääramisel, et suunata ettevõtjate tegevust konkurentsieeskirjade järgimisele. Seega ei saa üksnes aritmeetiliste valemite mehaanilist kasutamist nõudes jätta komisjoni ilma tema kaalutlusõigusest. Kui komisjonil oleks kohustus märkida oma otsuses trahvisummade arvutamise meetodiga seotud arvandmed, kahjustaks see trahvide hoiatavat mõju (vt selle kohta 2. oktoobri 2003. aasta kohtuotsus Salzgitter *vs.* komisjon, C-182/99 P, EU:C:2003:526, punkt 75; 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus BPB *vs.* komisjon, T-53/03, EU:T:2008:254, punktid 335 ja 336, ja 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Hypo Vorarlberg Bank *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 198 ja seal viidatud kohtupraktika).

120 Kuid sellised kaalutlused ei ole käesolevale asjale ülekantavad.

121 Esiteks ei ole käesoleva juhtumi suhtes kohaldatavad sellised õigusnormid, mis sisaldavad kaalutlusruumi ettevõtjate tegevuse suunamiseks, vaid siin tuleb kohaldada objektiivset arvutust, mis põhimõtteliselt ei jäta arvutuse tegijale mingit sellist kaalutlusruumi.

122 Teiseks ei ole käesolevas asjas tegemist sanktsiooni määramise menetlusega, mis õigustaks hoiatava mõju säilitamist, vaid tegemist on maksu määramisega võrreldava menetlusega. Selles kontekstis ei ole vähimatki põhjust võtta võlgnikult võimalus kontrollida oma osamakse õigsust. Vastupidi kriisilahendusnõukogu väidetele viitab hageja õigesti 13. juuni 1958. aasta kohtuotsusele Meroni *vs.* ESTÜ Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7, punktid 30 ja 31), milles Euroopa Kohus otsustas, et selles kohtuasjas vaidlustatud otsus, millega määrati summa kindlaks omal algatusel, oleks olnud õiguspäraselt põhjendatud ainult siis, kui see oleks sisaldanud nõude – mille täitedokument see otsus oli – kõigi elementide täpset ja detailset arvutust, ning leidis, et otsuse kohtulikku kontrolli oleks saanud teostada ainult sellise arvutuse põhjal, ja et ilma nende elementideta ei olnud otsus piisavalt põhjendatud (vt ka 16. detsembri 1963. aasta kohtuotsus Macchiorlati Dalmas *vs.* ESTÜ Ülemamet, 1/63, EU:C:1963:58, punkt 636).

123 Mis puudutab kriisilahendusnõukogu viidet 22. veebruari 2005. aasta kohtumäärusele Hynix Semiconductor *vs.* nõukogu (T-383/03, EU:T:2005:57, punkt 35), siis see ei ole käesolevas asjas ilmselgelt asjakohane. Nimelt ei puudutanud see kohtumäärus akti põhjendamise kohustust, vaid üksnes Üldkohtu menetluses konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse esitanud poole kohustust oma taotlust põhjendada.

124 Mis puudutab kriisilahendusnõukogu viiteid riigihangete ja riigiabi valdkonna kohtuasjadele, siis on Üldkohus neis kohtuasjades järeldanud, et majandusandmete kustutamine vaidlusaluse otsuse mittekonfidentsiaalsest versioonist ei takistanud hagejatel komisjoni arutluskäigust arusaamist ega nende võimalust seda otsust Üldkohtus vaidlustada ning Üldkohtul teostada käsitletava hagi raames oma kohtulikku kontrolli (8. jaanuari 2015. aasta kohtuotsus Club Hotel Loutraki jt *vs.* komisjon, T-58/13, ei avaldata, EU:T:2015:1, punktid 73–77), ning samuti leidnud, et hagejatel oli piisavalt teavet edukate pakkujate pakkumuste suhteliste eeliste kohta (8. juuli 2015. aasta kohtuotsus European Dynamics Luxembourg jt *vs.* komisjon, T-536/11, EU:T:2015:476, punkt 47 ja punkti 50 lõpuosa).

125 Seevastu käesolevas asjas, nagu on eespool punktides 93–106 ja 109 juba märgitud, ei võimalda hagejale esitatud põhjendus isegi koos dokumendiga „Arvutuskäik“ (vt eespool punkt 10) tal kontrollida, kas tema osamakse summa on kooskõlas kohaldatavate õigusnormidega, ja seega täielikult informeerituna otsustada, kas on otstarbekas pöörduda pädevasse kohtusse ja millisel viisil tuleks seda teha.

126 Seoses kriisilahendusnõukogu viitega terrorismivastase võitluse valdkonnas kujunenud kohtupraktikale, milles on mööndud, et liidu või selle liikmesriikide julgeolekut või nende rahvusvaheliste suhete korraldamist puudutavad ülekaalukad kaalutlused võivad takistada põhjenduse teatavate osade teatavakstegemist (vt selle kohta 14. oktoobri 2009. aasta kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, T-390/08, EU:T:2009:401, punkt 81), piisab nentimisest, et pangandusliidu valdkond ei puuduta mingil moel terrorismivastase võitlusega seotud teemasid.

127 Lõpuks tuleb vastupidi kriisilahendusnõukogu väidetele tõdeda, et Üldkohtu võimalus nõuda temalt teabe esitamist selleks, et hinnata vaidlustatud otsuse õiguspärasust, ei saa käesolevas asjas muuta järeldust, et rikutud on põhjendamiskohustust, ega tagada hageja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

128 Nimelt pidi vaidlustatud otsus olema selle vastuvõtmise päeval ja igal juhul enne tühistamishagi esitamist piisavalt põhjendatud. Põhjenduste puudulikkust ei saa heastada pärast Üldkohtusse hagi esitamist, eelkõige pärast menetlust korraldavate meetmete võtmist või kohtu poolt menetlustoimingute tegemist.

129 Mis puudutab hageja esitatud õigusvastasuse vastuväidet, siis tuleb tagasi lükata komisjoni poolt kohtuistungil esitatud argument, et hageja ei saa vaidlustada vaidlustatud otsuse õiguspärasust, kuna tema osamaksete arvutamise meetod, mis põhineb osamaksete vastastikusel sõltuvusel ja konfidentsiaalsete andmete kasutamisel, ei tulene mitte delegeeritud määrusest 2015/63, vaid pigem määrusest nr 806/2014 ja direktiivist 2014/59, mille suhtes hageja ei ole esitanud õigusvastasuse vastuväidet. Nagu nähtub allpool esitatud kaalutlustest, tuleneb nimelt asjaolu, et hageja *ex ante* osamakse on läbipaistmatu ja seega ei ole viimasel võimalik selle õigsust kontrollida, vähemalt osaliselt komisjoni enda poolt kindlaks määratud – see tähendab, et seda ei ole talle määruses nr 806/2014 või direktiivis 2014/59 ette nähtud – arvutusmeetodist delegeeritud määruses 2015/63.

130 Määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 ja direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 2 kohaselt arvutatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu *ex ante* osamakse sisuliselt kahes etapis.

131 Kõigepealt arvutatakse „kindlasummaline osamakse“ (tegelikult kõige olulisemate krediidiasutuste ja investeerimisühingute, sealhulgas hageja puhul „aasta baasosamakse“ delegeeritud määruse 2015/63 tähenduses, vt selle põhjendus 5), mis arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab krediidiasutuse või investeerimisühingu kohustuste summa (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused) osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute kohustuste summast kokku (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused).

132 Seejärel korrigeeritakse aasta baasosamakset vastavalt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiilile.

133 Korrigeerimise kriteeriumid on sätestatud delegeeritud määruses 2015/63, mille komisjon võttis vastu direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 2 teise lõigu ja lõike 7 alusel ning mis on määruse nr 806/2014 kontekstis kohaldatav selle määruse artikli 70 lõike 6 alusel.

134 Kuid direktiivi 2014/59 artikli 103 lõikest 7, mis on delegeeritud määruse 2015/63 õiguslik alus, ei tulene, et riskiprofiiliga korrigeerimine peaks tingimata toimuma vastastikust sõltuvust arvestava arvutusmeetodiga ja põhinema kolmandate isikute konfidentsiaalsetel andmetel.

135 Nimelt puudutavad kõik tegurid, mida tuleb arvesse võtta riskiprofiiliga korrigeerimisel ja mille loetelu on toodud eespool viidatud artikli 103 lõikes 7, eranditult asjaomast krediidiasutust või investeerimisühingut, st esiteks krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsioonid, sealhulgas tema kauplemistegevuse olulisus, bilansivälised riskipositsioonid ja finantsvõimenduse määr; teiseks ettevõtja rahastamisallikate stabiilsus ja mitmekesisus ning väga likviidne koormamata vara; kolmandaks krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsseisund; neljandaks tõenäosus, et krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus; viiendaks see, millisel määral on krediidiasutus või investeerimisühing saanud varem erakorralist avaliku sektori finantstoetust; kuuendaks krediidiasutuse või investeerimisühingu struktuuri keerukus ning krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduskõlblikkus; seitsmendaks krediidiasutuse või investeerimisühingu tähtsus ühe või mitme liikmesriigi või liidu finantssüsteemi või majanduse stabiilsuse jaoks, ning kaheksandaks asjaolu, et krediidiasutus või investeerimisühing kuulub krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi.

136 Mis puudutab väidet, et vastastikune sõltuvus ja teiste krediidiasutuste või investeerimisühingute konfidentsiaalsete andmete kasutamine tulenevad määruse nr 806/2014 artikli 69 lõikest 1, mis kehtestab sihttaseme kaudu kriisilahendusfondi rahastamise taseme, mis tuleb esialgse perioodi lõpuks saavutada, ja sama määruse artikli 70 lõikest 2, mis näeb ette, et kõigi osamaksete aastane summa ei või ületada 12,5% sellest sihttasemest, siis tuleb tõdeda, et need kaks sätet ei kehtesta nendega kindlaks määratud künniste kaudu asjasse puutuvate krediidiasutuste või investeerimisühingute, sh hageja suhtes läbipaistmatut riskiprofiiliga korrigeerimise süsteemi.

137 Esiteks ei määra määruse nr 806/2014 artikli 69 lõige 1 sihttaset kindlaks täpse rahastamise ülempiirina, mis tuleb täita eurosendise täpsusega, vaid üksnes miinimumina („vähemalt 1%-ni“).

138 Teiseks on selle sihttaseme kindlaksmääramise alus kõigi asjasse puutuvate krediidiasutuste tagatud hoiuste summa nn esialgse perioodi lõpus, st summa, mille saab välja arvutada alles 2023. aasta lõpus.

139 Kolmandaks, kuigi määruse nr 806/2014 artikli 70 lõikes 2 on nõutud, et konkreetse aasta eest saadud *ex ante* osamaksed ei või ületada 12,5% sellest sihttasemest, ei tähenda see, et iga aasta jaoks tuleb kindlasti kindlaks määrata täpne summa, mis tuleb seejärel *ex ante* osamaksete arvutamisel jagada kõigi asjasse puutuvate krediidiasutuste või investeerimisühingute vahel. Nimelt, lisaks asjaolule, et 12,5% määr ise puudutab minimaalse suurusena kindlaks määratud sihttaset ja selle aluseks on summa, mille saab välja arvutada alles 2023. aasta lõpus, ei keela see säte seda, et kumuleeritud *ex ante* osamaksed moodustavad konkreetsel aastal väiksema summa kui 12,5% sellest sihttasemest.

140 Sellest järeldub, et kuna esiteks ei pandud direktiiviga 2014/59 ja määrusega nr 806/2014 komisjonile kohustust võtta delegeeritud määrusega 2015/63 vastu hageja jaoks riskiprofiiliga korrigeerimise läbipaistmatu meetod ja teiseks möönis komisjon, et majanduslikust seisukohast on võimalik hinnata krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili üksnes tema enda andmete alusel (vt selle kohta 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Portigon *vs.* Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 156), siis asjaolu, et hageja esitas oma õigusvastasuse vastuväite ainult seoses delegeeritud määrusega 2015/63, ei takista Üldkohut tuvastamast, et *ex ante* osamaksete arvutamise meetod on ELTL artikli 296 nõudeid arvestades õigusvastane vähemalt osas, mis puudutab riskiprofiiliga korrigeerimist, mis on selles delegeeritud määruses kindlaks määratud.

141 Seega tuleb järeldada, et põhjendamiskohustuse rikkumine, mis on käesolevas asjas tuvastatud eespool punktis 110, tuleneb seoses *ex ante* osamakse arvutamisega osas, mis puudutab riskiprofiiliga korrigeerimist, delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–7 ja 9 ning I lisa õigusvastasusest, millele on tuginetud õigusvastasuse vastuväites.

142 Kuna aktide piisavalt täpse põhjendamise nõue, mis on sätestatud ELTL artiklis 296, on üks liidu õiguse aluspõhimõtteid, mille järgimise peab tagama kohus, tõstatades vajaduse korral omal algatusel väite selle kohustuse rikkumise kohta (vt eespool punktid 36 ja 37), ning kuna selle kohustuse rikkumise korral ei ole hagejal piisavalt andmeid, et oma osamakse õigsust kontrollida, siis ei saa kriisilahendusnõukogu pealegi kindlasti sellist rikkumist heastada teisese õiguse normidele viidates.

143 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb asuda seisukohale, et pärast kinnitamisnõude rikkumist puudutava väitega nõustumist järeldab Üldkohus, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada ka põhjendamiskohustuse ja õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele rikkumise tõttu, ilma et oleks vaja analüüsida teisi hageja esitatud väiteid.

Kohtuotsuse mõju ajaline piiramine

144 Kriisilahendusnõukogu palub sisuliselt, et juhul kui Üldkohus otsustab vaidlustatud otsuse tühistada, lükata tühistamise mõju edasi kuue kuu võrra pärast kohtuotsuse jõustumist.

145 Hageja selles küsimuses oma seisukohta ei väljendanud.

146 Kohtuotsused, millega Üldkohus tühistab liidu institutsiooni või organi otsuse, on põhimõtteliselt kohese toimega selles mõttes, et tühistatud akt kõrvaldatakse õiguskorrast tagasiulatuvalt ning loetakse, et seda ei ole kunagi vastu võetud. ELTL artikli 264 teise lõigu alusel võib Üldkohus siiski jätta tühistatud otsuse tagajärjed ajutiselt kehtima (vt 2. aprilli 2014. aasta kohtuotsus Ben Ali *vs.* nõukogu, T-133/12, ei avaldata, EU:T:2014:176, punkt 83 ja seal viidatud kohtupraktika).

147 Käesolevas asjas tuleneb eeltoodust, et enne kui muudetakse õiguslikku raamistikku ja eelkõige delegeeritud määrust 2015/63, ei saa kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsust asendada, rikkumata uuesti põhjendamiskohustust ja hageja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

148 Neil asjaoludel tuleb vastavalt kriisilahendusnõukogu taotlusele jätta vaidlustatud otsuse tagajärjed kehtima kuue kuu jooksul alates käesoleva kohtuotsuse jõustumise päevast.

Kohtukulud

149 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kriisilahendusnõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb tema kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud vastavalt hageja nõudele.

150 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. **Tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu (SRB) 11. aprilli 2017. aasta täitevistungil tehtud otsus ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2017. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/SRF/2017/05) Landesbank Baden-Württembergi puudutavas osas.**

2. **Jätta otsuse SRB/ES/SRF/2017/05 tagajärjed Landesbank Baden-Württembergi puudutavas osas kehtima kuue kuu jooksul alates käesoleva kohtuotsuse jõustumise päevast.**

3. Jätta Ühtse Kriisilahendusnõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Landesbank Baden-Württembergi kohtukulud.

4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Collins Kancheva Barents

Passer De Baere

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 23. septembril 2020 Luxembourgis.

Allkirjad